

„Ach, jděte mi s tím... Jsi smutný jako mrtvá ryba. A v mrtvých rybách já se vyznám. Bydlela jsem ve vodě tři roky, tři zpropadené roky, víte vy, co to znamená?“ ... „My larvy sloužíme rybám jako potrava, takže pohled na cejna, který plave břichem vzhůru, nám vždycky zvedne náladu.“

...

„A kam chceš odletět?“ zeptá se lišák úplně vážně a jepice ve vzduchu zůstane stát na místě. ... „**To má být vtip? Zrovna jsem se vylíhla a mám nabitý program.**“ Lišák se křivě pousměje. „A copak máš tedy v plánu?“ „**No, to jsou mi tedy otázky. Zaprvé se naučit nějakou práci, zadruhé se vdát, zatřetí zestárnout, a pak se taky samozřejmě naučit pár cizích jazyků.**“ Nato se mazaný lišák zeptá: „Pověz, víš ty vlastně, co jsi za zvířátko?“

„**No jasně, jsem májová muška.**“

...

„Ále, májová muška se říká jen proto, že se líhnete v květnu,“ mávne rukou lišák a připojí: „Zato červen ještě žádná májová muška neviděla!“

„**Takže dnešek je můj jediný den?**“

Divočák zavře oči. „Ach ne...“ Vtom si sám lišák konečně uvědomí, co říká. „No jasně, jen jeden den...Ach...“

„**Jít. Musím jít!**“ ... A lišák se rozběhne za ní: „Májová muško! Počkej!“ ... „Májové mušky přece nejsou žádné obyčejné... mouchy... jepice...“

...

Když někdy člověk neví, kam by šel, je nejlepší jít domů. ... A opravdu. Něco tam je. Je tam muška! Přímě tam, doma, přesně na místě, kde dnes ráno přišla na svět... leží zpola ve vodě, ta malá muška, slabounká a nekonečně unavená... „Není divu, vždyť za celý den nesnědla ani sousto.“ ...

A muška skutečně otevře oči, a když pozná lišáka a divočáka, ukáže světu divukrásný úsměv jepice, která dospěla. „**Děkuji. Ale já přece nemůžu nic jíst, i kdybych chtěla. Jsem jepice. My přicházíme na svět a nemůžeme nic jíst, a proto taky umíráme.**“

...

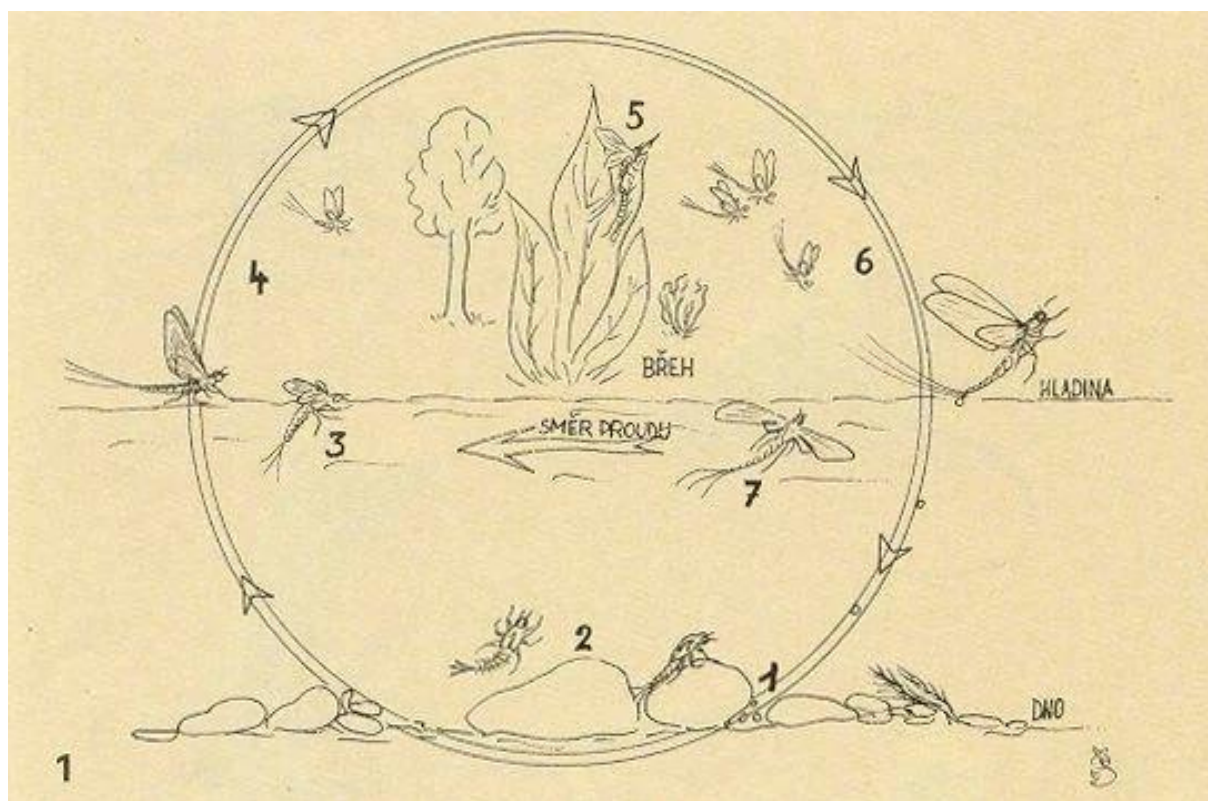
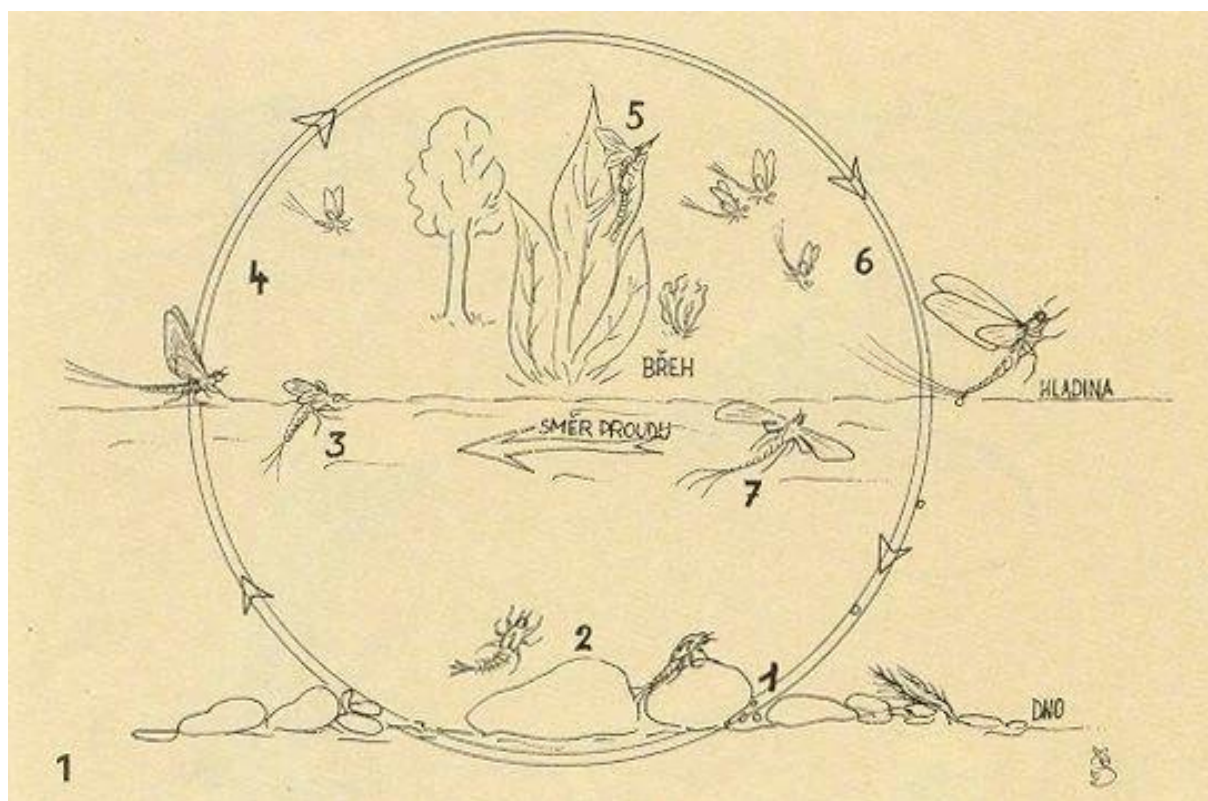
„Ne.“ „**Ale ano, ano. Učíme se to už ve škole.**“ ... „**V larví škole. Skládá se ze třiceti tříd. A vždycky, když vychodíme jednu třídu, svlékneme se. Tak pořád rosteme a rosteme, až se nakonec vylíhneme. Ten den tady venku není náš jediný den. Je jen poslední.**“ ... „Tak kde jsi celou dobu byla, maličká?“ „**Skládala jsem poslední zkoušku.**“ ... „**Kvůli vám jsem na to málem zapomněla. My samičky vlétáme k večeru do velkých rojů samečků. Oni nás obletují a my děláme to ostatní.**“ „A potom?“ „**Naklademe vajíčka do jezera.**“ Podívají se do vody. A tam leží vajíčko, bezvadné a úplně dokonalé. „**Kluci, dáte mi na něj pozor?**“

...

Lišák s divočákem neodešli, když malá jepice usnula. Čekali tak dlouho, až zmizela i poslední, sebemenší pochybnost. Teď svou kamarádku i s růžovou poduškou ukládají na velký javorový list... Větrík postrčí list dopředu a odfoukává velkou lásku toho dne někam daleko, ... kde starý kapr samotář tiše uzavře další kruh života.

(Martin Baltscheit - Jediný den)

<https://www.czechnymph.cz/cache/img/5b/data-web-gallery-muskarenicz-img-img-arti-269-01.fitbox.x544.y1000.r0.q85.nr0.me2.jpg.webp>

Zkoumavé čtení: systematické zavedení dílny čtení a oborového čtení do výuky na 2. st. základních škol /na víceletá gymnázia v ČR“, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_076/0016346. Projekt je financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Zkoumavé čtení: systematické zavedení dílny čtení a oborového čtení do výuky na 2. st. základních škol /na víceletá gymnázia v ČR“, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_076/0016346. Projekt je financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.